

DOMINIEM EL TEMPS

Mirem-nos els iris
Aboquem pensaments
Compartim vivències
Mostrem ocurrències
Desendollem turments

Olorem-nos amb els ulls
Descarreguem sentiments
Dissuadim la hipocresia
Recolzem la fantasia
Destruïm l'armament

Paladegem-nos amb la pell
Aixopluguem la veritat
Discutim la teoria
Impulsem la ironia
Reservem intimitat

Frequem-nos amb l'oïda
Reconduïm l'ansietat
Relaxem muscularatura

Compartim la natura
Potenciem la humilitat

Escoltem-nos amb el gust
Juguem contínuament
Prioritzem els senyss

Desestimem els menys
Gaudim cada moment

Observem-nos amb l'olfacte
Alienem la ment
Desinhibim les creativitats
Equilibrem les oportunitats
Visquem obertament

Analitzem-nos pròpiament
Siguem conseqüents
Reconvertim serveits

Utilitzem acuradament les dents
Convisquem respectuosament

Llibertat
Acció
Ponderació
Animació
Unitat

Juanjo * Abril '10

ARBRE

Cuatro soldaditos

Verde es el mes de Mayo,
2 de Mayo primavera,
Cuando cuatro soldaditos
Se marchan a la guerra.
Unos rien, otros lloran
Y el más joven de todos
Se va con una gran pena.
Le pregunta el capitán
¿Por qué llevas tanta pena?
Es por tu padre y tu madre
O porque vas a la guerra?
No es por padre o ni por madre
Ni porque voy a la guerra;
Es por una muchachita
Que me he dejado en tierra
Y el día que me casé
Me llevaron a la guerra
Y he dejado a mi mujer
Viuda, casada y soltera.
Tan bella es tu mujer
Que tanto te acuerdas de ella?
Su cara parece un sol,
Sus ojos son dos estrellas;
Si quiere ver su retrato
Lo llevo en la cartera
Y al verla el capitán
Se ha quedado prendado de ella.

Coge tu caballo blanco
Y marchate para tu tierra
Que por un soldado menos
Iqual se acaba la guerra.
Cogió su caballo blanco
Y se fue para su tierra.
Abreune la puerta sol,
Abreune la puerta estrella
Que por tu cara de rosa
Me han echado de la guerra.
Esta puerta no se abre,
Está mi marido en guerra.
Y yo quiero ser honrada
Hasta que mi marido venga.
Asomate a la ventana,
Te enseñaré la licencia.
Se asoma a la ventana
Y se desmayó la doncella.
Cuando baja a recibirla,
Con lágrimas en la cara,
Porque ya tiene a su lado
Al hombre que más amaba.
Se funden en un abrazo
Los dos con gran alegría
Por fin pueden estar juntos
Los que tanto se querían.
Verde es el mes de mayo,
Verde es la primavera
Y así acaba la historia
De uno de cuatro soldaditos
Que se fueron a la guerra.
Verde es el mes de mayo
Y verde la primavera.....

Rosita Dénia

Sol
CO₂
Aigua
Sals minerals
D'una íntima llavor
Sorgeix amb esplendor
Un imponent verd gegant
Dels sedentaris, el més gran
Cuiner propi i aliè, autosuficient
Bressol d'ocells i d'altres nòmades
Escut protector, de molts benefactor
Fruits sense compensació, saba elaborada
T'alces al cel, vegetal, immensa obra d'art natural
Matèria primera, reps ofensa sense oposar-ne defensa
Hauries d'estar sempre mimat, curat, admirat, estimat
I no deixat, i no vilipendiat, i no menyspreadat, i no arrasat
L'agraïment hauria d'ésser etern, el respecte sempre perfecte:

avet, pi, faig, xop, salze, cedre, teix, om, roure, auró,

llorer, codonyer,

savina, acàcia,

til·ler, magraner,

pomera, perera,

ametller, avellaner,

figuera, prunera,

castanyer, nesprer,

palmera, morera,

cirerer, plataner,

llimera, noguera,

aranger, taronger,

olivera, garrofera,

ginjoler, lledoner, xiprer,

magnòlia, carrasca, mimosa,

pressequer, albercoquer, surer,...

Juanjo * Febrer '10